

PAROHIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ "SF. Mare Mc. Dumitru" (NYC)

Viața parohiei

Nr. 5 / 2016

Ianuarie - Februarie

Postul: călătoria către Paște

Pr. Alexander Schmemmann

Când un om purcede într-o călătorie trebuie să cunoască încotro se îndreaptă. La fel se întâmplă și cu Postul. Mai presus de orice Postul este o călătorie duhovnicească, iar destinația sa este Paștele, „Praznic al praznicelor”. El este pregătirea pentru „plinirea Paștelui, descoperirea cea adevărată”. De aceea, trebuie să începem prin a încerca să înțelegem legătura dintre Post și Paști, pentru că aceasta descoperă ceva esențial, ceva fundamental referitor la credința și viața noastră creștină.

Este oare necesar să explicăm că Paștele este mult mai mult decât una dintre sărbători, mult mai mult decât o comemorare anuală a unui eveniment? Oricine a luat parte, chiar și o singură dată, la acea noapte care este „mai luminoasă decât ziua”, care a gustat din acea unică bucurie, cunoaște acest lucru. Dar ce este această bucurie? De ce putem cânta așa cum o facem în timpul Liturghiei pascale: „Astăzi toate s-au umplut de lumină, cerul și pământul și cele de sub pământ”? Cu ce înțeles prăznuim, așa cum o afirmăm că o facem: „moartea morții, zdrobirea iadului, începutul unei noi și nesfârșite vieți...”? Răspunsul la toate aceste întrebări este: NOUA VIAȚĂ, care cu aproape două mii de ani în urmă a răsărit din mormânt, ne-a fost dăruită nouă, tuturor celor care credem în Hristos. Și ne-a fost dată în ziua botezului nostru, în care așa cum Sfântul Apostol Pavel spune: „ne-am îngropat cu El, în moarte, prin botez, pentru ca, precum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, așa să umblăm și noi întru înnoirea vieții” (Romani VI, 4). Astfel, de Paști prăznuim învierea lui Hristos ca pe ceva ce s-a petrecut și încă se mai petrece cu noi. Pentru că fiecare am căpătat darul acestei vieți noi, puterea de a o primi înăuntrul nostru și de a trăi după rânduielile ei. Este un dar care schimbă total atitudinea noastră față de orice în această lume, inclusiv față de moarte. Prin acest dar putem să afirmăm cu bucurie: „Moartea nu mai există!” O, dar moartea este încă acolo, să fim siguri, încă o înfruntăm, iar într-o zi va veni să ne ia. Căci în aceasta stă întreaga noastră credință: prin propria Sa moarte, Hristos a schimbat natura intimă a morții, a transformat-o într-o punte - o „trecere”, un „Paște” - către împărăția lui Dumnezeu, schimbând tragedia tragediilor într-o biruință capitală. „Cu moartea pe moarte călcând”, ne-a făcut părtași la învierea Sa. Acesta este motivul pentru care, la sfârșitul Utreniei Paștelui spunem: „Hristos a înviat și viața stăpânește! Hristos

“Trăiți ca oamenii liberi, dar nu ca și cum ați avea libertatea drept acoperământ al răutății, ci ca slujitori ai lui Dumnezeu”

(I Petru 2, 9)

Cuprins

Postul: călătoria către Paștec	1
Catehism ortodox	3
Dictionar biblic	5
Pildă de folos	6
Din viața parohiei	6
Anunțuri Evenimente	8

Contact:

Pr. Ioan Cozma
(212)874-4490
(929)600-1134
stdumitrunyc@gmail.com

a înviat și nici un mort nu rămâne în mormânt!"

Aceasta este credința Bisericii mărturisită și vădită de nenumărații săi sfinți. Oare nu ni se confirmă zilnic că această credință o avem foarte rar, că tot timpul risipim și înșelăm „viața cea nouă” pe care am primit-o ca pe un dar, și că de fapt noi trăim ca și cum Hristos n-ar fi înviat din morți, ca și cum acest unic eveniment nu ar avea nici un sens pentru noi? Toate acestea se petrec din cauza slăbiciunii noastre, din cauza imposibilității noastre de a trăi statornic în „credință, nădejde și dragoste”, la acest nivel către care Hristos ne-a ridicat când a spus: „Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Sa”. Pur și simplu uităm toate acestea – atât de ocupați, atât de adânciți suntem în problemele noastre cotidiene -, și pentru că uităm, cădem. Iar din cauza acestei uitări totale, din cauza acestei căderi și a acestui păcat, viața noastră devine din nou cea „veche” – neînsemnată, mohorâtă și în cele din urmă zadarnică – o peregrinare lipsită de sens care este către un sfârșit fără sens. Reușim să uităm chiar și moartea, iar atunci, pe neașteptate, în mijlocul vieții noastre „fericite” se apropie: înfricoșătoare, implacabilă, absurdă. Cu adevărat, trăim ca și când Hristos nu ar fi venit niciodată. Acesta este singurul păcat adevărat, păcatul păcatelor, nesfârșita tristețe și tragedie a creștinătății noastre.

Dacă pricepem aceasta, atunci putem înțelege ce este Paștele, de ce este nevoie de Post și ce implică acesta. Pentru că abia atunci înțelegem că tradițiile liturgice ale Bisericii, toate perioadele și slujbele sale, există, întâi, întâi de toate, cu scopul de a ne ajuta să recăpătăm vederea și gustul acestei vieții noi pe care noi atât de ușor o risipim și o înșelăm, pentru a face pocăință și a ne întoarce la ea. Cum putem iubi și dori ceea ce nu cunoaștem? Cum putem așeza mai presus de orice altceva în viața noastră ceva ce nu am văzut și de care nu ne-am bucurat? Pe scurt: cum putem căuta o împărăție despre care nu știm nimic? Slujbele Bisericii au fost de la început și încă sunt intrarea noastră înăuntru, comuniunea noastră cu viața nouă a împărăției. Biserica ne descoperă prin viața sa liturgică ceva despre care „urechea nu a auzit, ochiul nu a văzut și ceva ce încă nu a intrat în inima omului, dar Dumnezeu l-a pregătit pentru cei ce-L iubesc pe El”. Iar în centrul acestei vieți liturgice, ca inimă și apogeu al său, precum soarele care răsărind pătrunde în tot locul, stă PAȘTELE. Acesta este ușa deschisă în fiecare an către negrăita frumusețe a împărăției lui Hristos, este pregustarea bucuriei veșnice care ne așteaptă, slava biruinței care, deși nevăzută, umple deja întreaga Creație: „Moartea nu mai există!”. Slujbele Bisericii, în totalitatea lor, gravitează în jurul Paștelui și, prin urmare, anul liturgic, adică succesiunea timpurilor liturgice și a praznicelor, devine o călătorie, un pelerinaj către Paște. *Sfârșitul* care este în același timp și *începutul*: sfârșitul tuturor celor „vechi”, începutul vieții celei noi, puntea statornică ce leagă această lume cu împărăția deja descoperită prin Hristos.

Și totuși viața „veche”, aceea a păcatului și a meschinăriei nu este ușor de biruit și de schimbat. Evanghelia așteaptă și cere de la om un efort de care, în starea sa actuală, este practic incapabil. Suntem ispitiți cu o priveliște, un țel, un fel de viață, care sunt atât de mult peste posibilitățile noastre! Chiar și apostolii, când au auzit învățăturile Domnului lor, L-au întrebat cu deznădejde: „Dar cum poate fi posibilă aceasta?” Într-adevăr, nu este ușor să respingem un mărunț ideal de viață, construit pe grijile zilnice, ale căutării bunurilor materiale, siguranței și plăcerii, pentru un ideal de viață în care desăvârșirea este scopul ultim: „Fiți desăvârșiți, precum Tatăl vostru din ceruri desăvârșit este”. Lumea aceasta prin toate mijloacele sale de comunicare ne îndeamnă: Fii fericit, ia-o domol, urmează calea cea mai simplă! Hristos spune în Evanghelie:

„Alege calea cea strâmtă, luptă și pătimește, pentru că aceasta este calea către singura fericire adevărată”. Dar fără ajutorul Bisericii cum putem face această teribilă alegere, cum putem să ne pocăim și să ne întoarcem la negrăita făgăduință dăruită nouă în fiecare an de Paști? Aici intervine Postul Paștelui. Acesta este ajutorul pe care Biserica ni-l întinde nouă; școala pocăinței, singura care va face posibilă primirea Paștelui nu ca pe o simplă dezlegare de a mânca, a bea, și a ne relaxa, ci într-adevăr ca pe sfârșitul „celor vechi” din noi, ca pe intrarea noastră într-o „nouă”.

În Biserica primară, scopul principal al Postului era să pregătească „catehemenul”, adică pe creștinul nou convertit pentru Botez, care, în acea vreme, se săvârșea în timpul Liturghiei pascale. Dar, chiar și atunci când Biserica arareori mai boteza adulți iar instituția catehemenatului dispăruse, scopul fundamental al Postului a rămas neschimbat. Cu toate că noi suntem botezați, risipim și înșelăm permanent exact ceea ce am primit la Botez. De aceea, Paștele este întoarcerea noastră anuală la propriul nostru botez, pe când Postul este pregătirea noastră pentru efortul încet și susținut, pentru a realiza, la sfârșit, propria noastră „trecere” sau „pascha” (paște) către viața cea nouă în Hristos. Dacă, așa cum vom vedea, slujbele Postului păstrează chiar și astăzi caracterul lor catehetic și baptismal, acestea nu reprezintă rămășițe arheologice ale trecutului, ci reprezintă ceva actual și esențial pentru noi. Pentru fiecare an Postul și Paștele sunt, o dată în plus, redescoperirea și refacerea de către noi a Mării la care am fost aduși prin propria noastră moarte și înviere, în Botez.

O călătorie, un pelerinaj! Totuși, îndată ce începem aceste pelerinaj, îndată ce facem primul pas în „tristețea strălucitoare” a Postului, vedem – foarte, foarte departe – destinația. Aceasta este bucuria Paștelui, este intrarea într-o

slava împărăției. Și este această vedere pregustarea Paștelui, care face tristețea Postului strălucitoare și ostenele noastre postitoare o „primăvară duhovnicească”. Noaptea poate fi întunecoasă și lungă, dar de-a lungul pelerinajului o rază tainică și strălucitoare pare că luminează la orizont. „Nu ne rușina pe noi din nădăjduirea noastră, iubitorule de oameni!”.

(Al. Schemann, *Postul cel Mare*, pp. 11-14).

Catehism ortodox (II) **Descoperirea Dumnezeiască**

I. Ce se înțelege prin Descoperirea dumnezeiască?

Prin descoperirea sau Revelația dumnezeiască se înțelege acea lucrare a lui Dumnezeu prin care El se face cunoscut oamenilor, împărtășindu-le acestora adevărul despre ființa, voia și lucrările Sale. Scopul pentru care Dumnezeu se descoperă oamenilor este ca ei să creadă drept în El, să-l cinstească după cuviință și să-i împlinească voia, pentru ca astfel să se poată mântui.

Descoperirea dumnezeiască sau Revelația este absolut necesară, întrucât, fără ea, oamenii niciodată nu ar fi putut să-l cunoască pe Dumnezeu și voia Lui numai cu simțurile și mintea lor.

II. Descoperirea dumnezeiască a fost dată tuturor oamenilor

Descoperirea dumnezeiască s-a dat pentru toți oameni, căci toți au nevoie de mântuire; dar nu s-a dat tuturor de-a dreptul, fiindcă nu toți erau vrednici s-o primească, din pricina necurăției cauzată de păcat și, ca urmare, a slăbiciunii firii omenești. De aceea, Dumnezeu a ales pe unii oameni vrednici, ca să primească de-a dreptul de la El Descoperirea și să fie

vestitorii ei față de toți care voiesc s-o dumnezeiască. primească.

III. Cine au fost vestitorii Descoperirii dumnezeiești?

Vestitorii Descoperirii dumnezeiești au fost mai întâi Adam, Noe, Avraam, Isaac și Iacov, care au primit și predicat despre începuturile Descoperirii lui Dumnezeu; apoi proorocii Moise, David, Ilie, Isaia, Ieremia, Iezechiel, Daniel și alți prooroci, care au continuat, întărind mai cu seamă nădejdea în venirea Mântuitorului. Dar Vestitorul desăvârșit al Descoperirii dumnezeiești este Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu întrupat, Mântuitorul nostru Iisus Hristos, a doua Persoană din Sfânta Treime *“lumina cea adevărată, care venind în lume luminează pe tot omul”* (Ioan 1, 9). Domnul nostru Iisus Hristos, fiind Dumnezeu adevărat și om adevărat, ne-a adus Descoperirea deplină a lui Dumnezeu, căci *“nimeni nu cunoaște pe Fiul, fără numai Tatăl și nici pe Tatăl nu-l cunoaște nimeni, fără numai Fiul, și celui căruia va voi Fiul să-i descopere”* (Matei 11, 27). Descoperirea dumnezeiască a răspândit-o Mântuitorul în lume prin Sfinții Săi Apostoli.

IV. În ce anume se cuprinde Descoperirea dumnezeiască păstrată de Biserică?

Descoperirea dumnezeiască păstrată de Biserică se cuprinde în Sfânta Scriptură și în Sfânta Tradiție, care din această pricină se numesc izvoare ale Descoperirii dumnezeiești sau izvoare ale credinței.

Sfânta Scriptură

I. Ce este Sfânta Scriptură?

Sfânta Scriptură sau Biblia este adunarea cărților sfinte, care cuprind Descoperirea

Sfânta Scriptură se împarte în două părți, anume Legea Veche sau Vechiul Testament, care cuprinde cuvântul lui Dumnezeu către oameni înainte de Mântuitorul Iisus Hristos, și Legea cea Nouă sau Noul Testament, care cuprinde Descoperirea dumnezeiască adusă în lume de Mântuitorul Iisus Hristos.

Sfânta Scriptură a fost scrisă sub insuflarea Duhului Sfânt, care a luminat mintea unor bărbați aleși ca să priceapă cuvântul lui Dumnezeu și i-a păzit ca să nu greșească în scrisul și predica lor. În acest sens, Sfântul Apostol Pavel afirma: *“Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos spre învățatură”* (II Timotei 3, 16); iar Sfântul Apostol Petru zice: *“Nu prin voia oamenilor s-a făcut vreodată proorocie, ci oamenii cei sfinți ai lui Dumnezeu au grăit fiind purtați de Duhul Sfânt”* (II Petru 1, 21).

II. Se poate înțelege ușor Sfânta Scriptură?

Sfânta Scriptură, în multe părți ale ei, nu se poate înțelege ușor. Sfântul Apostol Petru spune despre Epistolele Sfântului Apostol Pavel: *“În ele sunt unele lucruri cu anevouie de înțeles, pe care cei neînvățați și neîntăriți le răstălmăcesc, ca și pe celelalte Scripturi, spre a lor pierzare”* (II Petru 3, 16).

III. Cine poate să tâlcuiască fără greșală Sfânta Scriptură?

Numai Biserica poate să tâlcuiască fără greșală Sfânta Scriptură, pentru că numai Biserica este păzitoare, tâlcuitoare și propovăduitoare fără greșală a Descoperirii dumnezeiești. Căci Bisericii, prin Sfinții Apostoli, i-a dat Mântuitorul făgăduința Sa sfântă, că rămâne cu ea până la sfârșitul veacurilor; iar Dumnezeu-Tatăl a trimis pe Duhul Sfânt ca s-o păzească de orice greșală, după cuvântul Sfintei Scripturi, care zice:

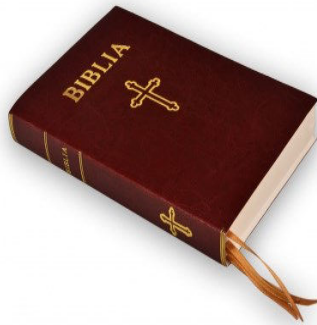
“Mergând învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, învățându-le să păzească toate câte am poruncit vouă; și iată Eu sunt cu voi în toate zilele până la sfârșitul veacurilor” (Matei 28, 19-20); “și Eu voi ruga pe Tatăl și alt Mângâietor va da vouă, ca să rămână cu voi în veac: Duhul Adevărului” (Ioan 14, 16-17); “iar Mângâietorul, Duhul cel Sfânt, pe care-l va trimite Tatăl întru numele meu, acela vă va învăța toate și vă va aduce aminte de toate câte am grăit eu vouă” (Ioan 14, 26).

Singură Biserica are darul de a nu putea greși, fiindcă este condusă de însuși Mântuitorul Iisus Hristos, capul ei nevăzut, și are ajutorul și lumina Duhului Sfânt. De aceea, Biserica singură este “stâlpul și temelie adevărului” (I Timotei 3, 15). Așadar, numai aceia care au primit putere, încuviințare și însărcinare de la Biserica și numai în numele Bisericii pot și au dreptul să tâlcuiască izvoarele Descoperirii dumnezeiești, adică Sfânta Scriptură și Sfânta Tradiție.

IV. Poate oricine să citească Sfânta Scriptură?

Oricine poate să citească Sfânta Scriptură, însă nu și s-o tâlcuiască (s-o explice) și nici să învețe pe altul. Căci zice însuși cuvântul Scripturii: “Aceasta trebuie s-o știți mai întâi de toate, că nici o proorocie (învățătură) a Scripturii nu se tâlcuiește după bunul plac al fiecăruia” (II Petru 1, 20); “Oare toți sunt Apostoli? Sau toți prooroci? Sau toți învățători?” (I Corinteni 12, 29).

Este și firesc să fie așa, deoarece Sfânta Scriptură a fost scrisă pe parcursul a 1500 de ani, ultima carte din Noul Testament, fiind scrisă în jurul anului 100 d.Hr. Prin urmare, citirea, înțelegerea și interpretarea Sfintei Scripturi, pe lângă o viață curată, presupune cunoștințe diverse din cele mai variate domenii ale cunoașterii umane.

V. Ce se cere pentru citirea cu folos a Sfintei Scripturi?

Pentru citirea cu folos a Sfintei Scripturi se cere, mai întâi, să facem parte din Biserică și să stăm sub neîntrerupta îndrumare a slujitorilor ei. Căci cine nu ascultă de Biserică, nu ascultă de Hristos-Domnul, iar cine se leapădă de Biserică, se leapădă de Hristos. De aceea, Mântuitorul le spune Sfinților Apostoli: “Cel ce vă ascultă pe voi, pe mine mă ascultă și

cine se leapădă de voi, de mine se leapădă; iar cel ce se leapădă de mine, se leapădă de Cel ce m-a trimis pe mine” (Luca 10, 16).

În al doilea rând, se cere să avem o credință neștrămutată în cuvântul lui Dumnezeu și în Biserica Lui, cea care-l propovăduiește fără nicio o schimbare, adăugire sau știrbire.

În al treilea rând se cere să avem buna cucernicie, gând bun și sincer de a ne întări credința și a ne povățui spre fapte bune.

Celor ce îndeplinesc aceste condiții, Mântuitorul le spune: “Fericiți sunt cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc pe el” (Luca 11, 28); iar către cei care fac altfel zice: “Vă rătăciți, neștiind Scripturile și nici puterea lui Dumnezeu” (Matei 22, 29).

DICTIONAR BIBILIC

Aleluia – ebr. *Hallelujah* (transcris în greacă *Allelouia*) – înseamnă „Lăudați pe Yah/Jahwe (YHWH). Tetragrama (nume format din patru litere) YHWH este numele ebraic al lui Dumnezeu, derivat din verbul HYH (a fi). În Biblia ebraică se spune că acest nume a fost auzit de Moise (primul profet al iudaismului), pe Muntele Horeb/Sinai. Cu acest cuvânt se începea și se termina cântarea psalmilor la evrei. La

începuturile creștinismului, cuvântul *Aleluia* era în mod deosebit întrebuițat, ca și astăzi, de altfel, în cadrul liturghiilor din perioada Sărbătorilor Pascale, nefiind pronunțat în timpul perioadelor de post.

Amin – în textele religioase și în practica Bisericii creștine, cuvântul *Amin* este o formulă de încheiere a rugăciunilor, însemnând «adevărat!» / «Așa să fie!». Originea cuvântului se află în limba ebraică, unde este un derivat de la verbul *aman*, care înseamnă *a fi hotărât, a fi ferm, de încredere, a avea credință*. Dar, într-o formă asemănătoare, se găsește și în tibetană (*Amen*), în greacă (*Amen*), arabă (*Amen*) etc. În românește, în limbajul colocvial, *Amin* are și sensul “Adio ! S-a terminat !”, iar în expresia populară “*Cătu-i aminul*” sau “*Până la amin*” înseamnă *niciodată*.

Pildă de folos

„Rugăciunea” celor ce nu cred în Dumnezeu

Un creștin bun, cu credință și frică de Dumnezeu, trecând pe lângă curtea unui vecin, îi zise:
Te-am auzit ieri rugându-te!

Te înșeli, îi răspunse acesta. Eu nu mă rog niciodată. Nu cred în Dumnezeu.

Așa știam și eu, tocmai de aceea m-am mirat ieri, auzindu-te cum te rogi. Stăteai de vorbă cu cineva. Vă contraziceați în nu știu ce problemă, iar dumneata ziceai mereu: „Să mă bată Dumnezeu...!”; „Să mă trăznească Dumnezeu!”; „Să mă fulgere...!”. Bagă de seamă, s-ar putea că Dumnezeu să-ți asculte rugăciunea. Te-am auzit și altă dată zicând: „Să fiu al dracului...!” Și acela te poate asculta și te poate lua în primire. Nu te rogi cum trebuie, dar iată că de rugat tot te rogi. Și te blestemi singur!

Ai grijă deci ce-ți iese din gură!

Din viața Parohiei

Venituri (Ianuarie – Februarie)

Pangar

Lumânări, colectă Liturghie, Obiecte bisericesti	4,521.00
---	----------

Membrie 2016

Albulescu Horia & Despina	300.00
Alexandrescu Rodica	100.00
Antoniadis Ralitsa	100.00
Babu Laurențiu	200.00
Bindela Andrei	100.00
Bindela Iancu & Simona	300.00
Brancoveniu M. & Popescu V.	200.00
Brezna Maria	150.00

*“Fiecare să dea cum socotește cu inima sa, nu cu părere de rău, sau de silă, căci Dumnezeu iubește pe cel care dă cu voie bună. Și Dumnezeu poate să înmulțească tot harul la voi, ca, având totdeauna toată îndestularea în toate, să prisosiți spre tot lucrul bun”
(II Corinteni 9, 7-8).*

Buren John & Marianne	200.00
Caramitru John	150.00
Cotenescu Corina	300.00
Culetu Ratia	200.00
Danila Daniel	150.00
Danila Marcel & Florina	200.00
Dumitriu Cornel & Nina	300.00
Gaca Elena	100.00
Hadaller Mirela	200.00
Mila Elisabeta	100.00
Mila Haralambie & Stela	200.00
Noici Doina	150.00
Olar Viorica	150.00
Pizzi Sonia	100.00
Popa Irina	150.00
Pope Richard & Sylvia	200.00
Radu Cristian & Ioana	300.00
Rogu Demetrios & Maria	300.00
Sola Ioana	150.00
Stamu O'Brien C.	200.00
Stănescu Nicolae	100.00
Toma Evanghelina	150.00
Ungureanu Georgeta	150.00
Yland Marc & Simona	300.00

Donații lunare regulate / pledge

Bogdan Sanda	300.00
Dr. Dumitriu Cornel	100.00
Ionescu Dumitru	150.00
Mila Haralambie	100.00
Sunda Hristu & Violeta	200.00

Donații pentru acoperăminte biserică

Babu Aneta	300.00
Culețu Luminița	500.00
Mila Stela	500.00
Mustaca Stela	150.00
Noici Doina & Arau Bianca	700.00
Sunda Violeta	500.00

Donații ocazionale

Alexandrescu Rodica	900.00
Babu Vasile, în cinstea Sf. Vasile,	50.00
Bajdechi Olimpia, in cinstea	
Sf. Antonie pentru fiul Antonie	50.00
Banu Mihai & Dana	100.00
Breazna Maria, donație de Crăciun	50.00

Buren John & Marianne	100.00
Rev. Fr. Ioan Cozma	100.00
Culețu Cristian & Luminița, în cistea	
Sf. Ioan, pentru băiatul John,	50.00
Enache Sorin, mulțumire pentru nașterea	
copiilor, sănătate pentru Dafina	200.00
Ionescu Dumitru	100.00
Pariza Helen, in memorie lui John	10.00
Petrisor Rodica, pentru sanatatea	
familiei Alexia-Maria	100.00
Terner Rodica	100.00
Uscatu Vasile, în cinstea Sf. Vasile,	
pomenire pentru băiatul Vasile	100.00

Servicii religioase**Botezuri**

Stratia Emil, botez Al. James	
Moraru	100.00

Pomeniri, părăstase

Pope Richard, parasts pentru cei adormiți	
din familie	80.00

Alte venituri	206.00
----------------------	--------

TOTAL = 16,367.00

Reuniunea de Doamne**Membrie**

Albulescu Despina	50.00
Burdea Vasilichia	50.00
Cozma E. Ioana	25.00
Culetu Luminita	50.00
Culetu Ratia	25.00
Gaca Elena	25.00
Mila Elisabeta	50.00
Mila Stela	25.00
Radu Ioana	50.00
Sunda Violeta	50.00

Masa de Bunavestire

Petrisor Rodica	1,000.00
-----------------	----------

TOTAL = 1,350.00

Consiliul Parohial

Pr. Ioan Cozma - *președintele Parohiei*
Horia Albuiescu - *președintele Cons. Parohial*
Dr. Daniel Danila - *vicepreședinte al Cons. Parohial*
Violeta Sunda - *secretar*
Ovidiu Savin - *casier*
Marcel Danila - *epitrop*
Ioan Staniloae - *epitrop*
Grigore Burdea - *controlor*
Cristian Radu - *controlor*
Codruta Chiuзан - *director Școala Duminicală*
Mariana Soitu - *responsabil cultural*
Mariana Vasu - *contabil*
Dospina Albuiescu
Sanda Bogdan
Vasilichia Burdea
Corina Cotenescu
Florina Dănilă
Elisabeta Mila
Ioana Radu
Marian Radu
Nicoleta Radu

Reuniunea de Doamne Bordul executiv

Vasilichia Burdea - *președinte*
Carmen Fenghea - *vicepreședinte*
Violeta Sunda - *secretar*
Mariana Vasu - *casier*
Dospina Albuiescu - *controlor*
Luminița Culetu - *controlor*

Congresul ARFORA (delegați)

Violeta Sunda; Ioana Radu; Vasilichia Burdea (*din oficiu*); Ioana Cozma (*din oficiu*)

Cu ocazia praznicului *Bunevestiri*, în ziua de **27 martie (Duminica)**, după **Sfânta Liturghie**, **Reuniunea de Doamne vă invită la un prânz festiv**, cu mâncare de pește și multe delicatessuri de post. **Masa va fi donată de către doamna Rodica Petrișor**. Pentru o cât mai bună organizare, vă rugăm să confirmați din timp prezența la masă.

Evenimente

În luna ianuarie, prin săvârșirea **Tainei Sfântului Botez**, Trupul Bisericii Mântuitorului nostru Iisus Hristos s-a întărit cu un nou membru: pruncul **Alexander James Moraru**, fiul lui Adrian și Oana Moraru din New York. Dumnezeu să-l binecuvinteze, să crească mare și cuminte spre bucuria familiei și a neamului nostru.

Parastase, pomeniri

Albuiescu Horia si Dospina, pomenire pentru mama **Lucia**.
Radu Cristian si Ioana, pomenire pentru toti cei adormiți din familie.
Mila Stela, pomenire pentru dnele **Julieta Uscatu și Rodica Ternar**.
Burdea Vasilica, pomenirea mamei și a celor adormiți din familie.
Pope Richard, pomenirea celor adormiți din familie.
Noici Doina, pomenire pentru mama **Eudoxia**.
Șoitu Mariana, pomenire pentru sotul **Vasile**.
În veci să le fie pomenirea! Dumnezeu să-i ierte!

Programul liturgic îl găsiți pe site-ul parohiei, la adresa: www.stdumitrunc.org